

DEJAN SKODIČ

- ✓ Dijak PTI programa Živilsko prehranski tehnik.
- ✓ Po izobrazbi magister inženir živilstva.
- ✓ Zaposlen kot tehnolog v podjetju **Delakorda d.o.o.**, ki se ukvarja s proizvodnjo slaščičarskih izdelkov.

✓ Kako ste se počutili kot dijak na Srednji šoli za prehrano in živilstvo Maribor?

Leta 2000 sem se odločil, da bo moj poklic natakar. Zato sem se vpisal na Srednjo šolo za gostinstvo in turizem Maribor. Leta 2003 sem zelo uspešno zaključil izobraževanje za natakarja, vendar sem začutil, da me področje živilstva in prehrane mnogo bolj interesirajo. Zato sem se tega leta vpisal na še takratno Živilsko šolo Maribor, v program poklicno tehniškega izobraževanja za živilskega tehnika. Odločitev je bila pravilna, saj sem se zelo hitro privadil novega načina učenja, druge stroke in seveda novih učiteljev. Ker sem bil resnično priden dijak sem hitro postal priljubljen in vsi so opazili, da se zelo trudim. Da sem se odločil za to šolo je bila odločitev pravilna, saj sem vedel, da bo to moj poklic. **Zelo rad sem obiskoval to šolo, ki mi je bila kot drugi dom in v njej sem se počutil varno.** Dobival sem potrebna znanja, katera sem potenciral s svojim trudom in dodatnim delom. **Ves trud je bil vedno poplačan z dobrimi ocenami in možnostmi za napredovanje v izobraževanju.** Po srednji šoli sem se tako vpisal na Višjo strokovno šolo za inženirja živilstva. Študij je prav tako potekal na tej šoli, kjer sem svoja znanja še dodatno nadgradil ter tako študij uspešno zaključil leta 2008. Šola mi je bila vedno odskočna deska za mojo nadaljnjo izobraževalno kariero, zato sem želel svoje znanje še nadgrajevati s študijem in svojim lastnim raziskovalnim delom na področju živilstva in prehrane.

✓ Kaj menite o profesorjih?

Med profesorji sem bil vedno priljubljen, saj so moje željno znanje opazili, zato so me vedno vključili v kakšne projekte, ki so bili povezani z živilstvom in prehrano. Vedeli so, da bo z mojim pristopom delo opravljeno natančno in z veliko mero vloženega dela. **Včasih sem se s profesorji počutil kot z mojimi starši.** Veliko svojega časa sem preživel z njimi, ne samo v dijaških klopih, ampak tudi v svojem prostem času. Profesorji so mi bili vedno navdih, da bom morda tudi jaz enkrat imel priložnost biti na njihovem mestu, da bom lahko podajal znanja v takšni meri kot sem ga bil sam deležen. **Vedno so mi bili v oporo, kadar sem potreboval pomoč in nikoli mi na tej šoli niso zaprli vrat, ravno nasprotno.** Vrata so mi bila vedno zelo na široko odprta. Vedno sem bil dobrodošel na tej šoli in zelo radi se me spominjajo. Spominjajo se tega, kar sem skozi vsa ta leta mojega udejstvovanja naredil in pustil pečat pridnega dijaka in kasneje tudi študenta.

✓ Kaj vam je iz dijaških let na srednji šoli najbolj ostalo v spominu?

Iz mojih dijaških let na srednji šoli je ostalo mnogo lepih spominov, če bi želel izpostaviti vse, bi bil predolg. V času izobraževanja je nastalo mnogo spominov. Veliko je bilo dogodkov z mojimi sošolci, ki so včasih ušpičili kakšno, pa pri tem nisem želel sodelovati. **Vse strokovne ekskurzije, ki smo jih izvedli, so lep spomin, saj smo tako dobili nek vpogled v proizvodnjo.** Najbolj pa je bilo zanimivo na koncu, ko so nas pogostili. Tega smo bili vsi najbolj veseli, sploh pa, kjer je bilo kaj dobrega za pojest in seveda kaj za popit. Ob petkih smo imeli po navadi praktično izobraževanje. To izobraževanje je vedno prehitro minilo, saj smo se imeli zelo lepo in vedno smo kaj dobrega in uporabnega naredili. To pa mi je bila vedno inspiracija, da bom to pripravil tudi doma in pokazal svojim staršem, kaj sem se naučil. **Sodeloval sem pri enem izmed najbolj odmevnih projektov v tistem času, ta projekt se je imenoval Festival čokolade – Čokolarijada.** Bili smo zelo prepoznavni, saj smo prejeli mnoga priznanja za naše delo. Prejeli smo celo zlato plaketo Inštituta za inovativnost in tehnologijo. Sodelovali smo tudi na festivalu Več znanja za več turizma, kjer smo prejeli zlato priznanje. Tisto leto so priznanja dobesedno padala iz neba, tako smo bili prepoznavni in inovativni. Če boste vprašali nekoga, ki je bil na šoli v tistem času, se bo tega dogodka zagotovo spominjal.